

Forfatter: Dalgas, Ernesto

Titel: Udrag fra Dommedags Bog

Citation: Dalgas, Ernesto: "Dommedags Bog", i Dalgas, Ernesto: *Dommedags Bog*, udg. af Henrik Schovsbo, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1996, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-dalgasdomval-shoot-idm139915690314928/facsimile.pdf> (tilgået 22. oktober 2021)

Anvendt udgave: Dommedags Bog

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

FORORD

Da Ernesto Dalgas døde i Juli 1899, knap 28 Aar gammel, var af den store Samling Manuskripter, han efterlod sig, kun to offentliggjorte, nemlig *Geografiske Digte* og *Krøniker og Eventyr*, begge af Jydsk Forlags-Forretning i Aaret 1896. De øvrige havde han i sit Testamente overdraget Undertegnede med Ret til at udgive samme.

De af Manuskripterne, han i sit sidste Brev til mig med Bestemthed ønskede udgivne, vil fremkomme i Løbet af de nærmeste Aar i den Rækkefølge, hvori han ønskede det. Hvorvidt der vil følge flere efter, er det mig endnu umuligt at overse.

Dalgas' store Produktivitet, hans stærke Trang til digterisk Frembringelse og vel ogsaa Tanken om at skulle naa meget i kort Tid gjorde, at han vistnok næppe har gennemlæst ret meget af det, han en Gang havde nedskrevet. Derfor manglede hans Manuskripter, selv de af dem, der tilsyneladende forelaa færdige til Trykken, i høj Grad den Afslutning og sidste kritiske Behandling, som kendetegner det fuldfærdige Værk.

Særlig ugunstige var Betingelserne med Hensyn til den foreliggende Bog, *Dommedags Bog*. Det var den sidste, Dalgas skrev. Hans Øjne var da saa svage, at han maatte diktere den Ord for Ord og aldrig selv har set blot en Linie af den.

Hvor vanskeligt det under saadanne Forhold er at undgaa Gentagelser, at forhindre en unødigt Bredde, blot at faa Navne rigtig gengivne, vil sikkert enhver forstaa.

Og forhaabentlig ogsaa, hvor vanskeligt det er for en fremmed Haand at gribe ind, beskære, ulpasse og rette i en Bog, hvis Forfatter ikke mere lever.

Dette til Forklaring og Undskyldning baade for Forfatteren og Udgiveren.

Marts 1903

Axel Mielche